

HEMELVAART: HOOGTEPUNT VAN HET KERKELIJK JAAR

Zeg ik te weinig, als ik zeg dat Hemelvaart het stiefkind van de christelijke feestdagen is? Het heeft bij lange na niet de uitstraling van Kerst en Pasen. In het rijtje van de vier grote feesten staat het bij velen helemaal achteraan.

Hoe dat komt? Niet alleen omdat dit feest op een doordeweekse dag gevierd wordt, maar ook omdat het niet als een feest beleefd wordt, niet onlogisch als over Hemelvaart gesproken wordt als 'de viering van het vertrek van Christus'. En dat laat ik nog maar ongenoemd, dat velen ook grote moeite hebben met de voorstelling/realiteit van de hemelvaart.

Het is dan ook niet bepaald een feest dat tot de verbeelding spreekt. Dat alles zorgt er dan ook voor er met Hemelvaart vaak maar een handjevol mensen in de kerk zit. Wat de Bosbeskapel betreft, moet ik mij corrigeren, want we zitten met Hemelvaart niet *in* de kerk, maar *erbuiten*, in de tuin, terwijl we de vogels horen fluiten en de waterhoentjes en de eendjes met hun kopjes het water in zien duiken op zoek naar een lekkere stengel groenvoer. Maar ook daar is het niet zo druk als dat wel met Kerst en Pasen het geval is.

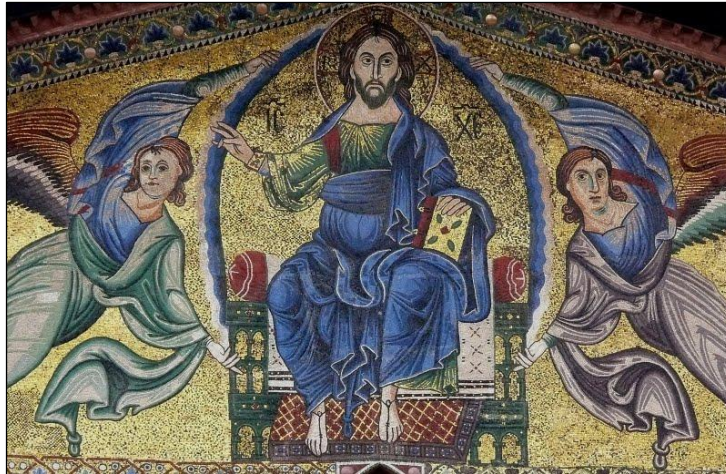
Opstanding en Hemelvaart

Wat ik met dit hoofdartikel wil laten zien, is dat het echt ten onrechte is om aan Hemelvaart zo'n lage status toe te kennen. Goed, het woord *feest* mag dan in de benaming ontbreken in tegenstelling tot alle andere feesten: Kerstfeest, Paasfeest, Pinksterfeest, het mag dan geen Hemelvaartfeest heten, maar er is wel alle reden om feest te vieren. Hemelvaart is ten slotte het hoogtepunt van het kerkelijk jaar. Dat mag letterlijk zo zijn, het hoogtepunt. Maar dat is het ook in figuurlijke zin.

Zou ik u vragen om het hoogtepunt van het kerkelijk jaar te noemen, dan vermoed ik dat velen Pasen zullen noemen. Laat ik daar geen misverstanden over bestaan, Pasen vormt het hart van het christelijke traditie. Maar ik zou het toch niet het hoogtepunt willen noemen. Dat is Hemelvaart, dat als de afronding is te zien van de beweging van Pasen, van Jezus' opstanding.

Troonsbestijging

Dat we in Hemelvaartsdag met het hoogtepunt van het kerkelijk jaar van doen hebben, nee, dat hoor je

niet erg terug in ons spreken. Bij ons staat het gebeuren als de hemelvaart bekend. Die aanduiding laat zien dat bij ons alle aandacht gericht is op de beweging zelf. Wat met die aanduiding niet in het vizier komt, is waar het met die beweging uiteindelijk om te doen is. Wat dat

betreft, had deze dag beter een geheel andere benaming kunnen hebben. Want waarom gaat het? Dan wil ik u herinneren aan de apostolische geloofsbelijdenis: 'opgevaren ten hemel'. En dan krijgt u direct daarop het waarom van de hemelvaart te horen: 'zittende ter rechterhand Gods'. Het gaat uiteindelijk om het te bereiken eindstation van die beweging: hemelvaart is troonsbestijging. Kijk, dat is wat we met hemelvaart vieren: het feest van Jezus' troonbestijging!

Meestal komen daar grote aantallen mensen op af, als iemand de troon bestijgt. De troonsbestijging van Willem Alexander – vijf jaar geleden – trok veel volk, om niet te zeggen: heel Nederland was daarvoor op de been. Maar hoe anders is dat bij Jezus' bestijging van de troon. Dat zal toch niet te maken hebben met het feit dat het een gekruisigde is die op de troon zit?

Meenemen

Waarom Lucas dan hier toch zo sterk de nadruk op de beweging legt? Waarom die zelfs nog meer in de aandacht staat dan 'het eindstation': het gezeten zijn ter rechterhand Gods? Me dunkt, om u en mij te laten horen dat hij elke traan, op aarde gevallen, elke wanhoopskreet, elke blik omhoog, alle pijn die geleden is, alle verdriet dat mensen gekend heeft, niet definitief achter zich heeft gelaten, maar dat hij die nu juist meegenomen heeft naar boven, de hemel in. Kijk, in die koninklijke waardigheid die hij bij zijn hemelvaart heeft ontvangen, op die troon die hij bestijgt, in dat koningschap van deze koning zijn dat de zaken waardoor hij zich in zijn koningschap laat bepalen, zijn het die mensen die Hij steeds in het oog heeft en die hij steeds in het oog houdt. De mensen die door nacht en nevel gaan.

Nico Riemersma